

2. Taták

Říjen. Je to měsíc mlhavých dnů, ozářených nesmělým sluncem a vonící otevřenou zemí. Rudá a oranžová barva vadnutí rozplamenila pustotu lesních pasek. Troubení říjícího jelena a dančí říje, vyrovnané šiky divokých husí a kachen i sluk, to vše je zřetelným pozdravem podzimu.

Vy kamarádi lihovin,
vy, kteří máte rádi rým
a netrpíte myšlením,
slyšte můj sten!

Utek nám brácha, práskl vším,
je za mořem.

Jen naříkejte bujni druži,
jenž jinak žert a šprým sluší.
Už nepřišá se co muž k muži
v levu k vám všem.
K cizímu kraji upjal duši
je za mořem.

Krajané smutek vezmou si
a slzami jej crosí,
až srdce puknou na kusy
občanům všem.
Kamarád, připomenu si
je za mořem.

S hříchy se rval jak s nepřáteli,
peníze se ho nedržely,
u něho špatný úkryt měly,
rozdával všem.
Svoboda byla jeho poklad celý,
je za mořem.

Buď s bohem milý druhu
a na cizím teď zaklep prahu
a hrdě v předu nes svou stuhu,
zdob cizí zem.

Naposled tukám sklenkou k sklence,
tys za mořem!

Maugli

Být - či nebýt

- vsutku hamletovská otázka.
Zotakhle v pátek ohlásím. Mami, zítra jedu
na potlach. Prosím? Na jaký poplach? Ale mami
na potlach a ne poplach. Půl hodiny vysvět-
luji, co to vlastně potlach je. Matka mě
nepřerušuje, ale když skončím, tak to začne.
Já ti děm, nikam nepojedeš. To víš, to by se
ti líbilo, mezi kluky. Já je znám ty chuli-
gány. Opět se snažím vysvětlit, že nejsou
všichni stejní. Prý to vidí, jak chodí oble-
kání apod. Já vím, šaty dělají člověka,
praví stará moudrost. Ale přece mami nepojedou
chlapičci v tmavých šatech a dívky ve večerních
toaletách. Ale to jsem vlastně psát nechtě-
la, i když je to také jedna ze závažných
okolností. Toto je normální případ, když
my, dívky, chceme jezdit. Zbytečné háčky a roz-
broje v rodinách. Proč vlastně matky i
nechtějí pochopit, že jezdíme za romantikou, za
přírodou. Víš, že kdo nemá nějaký vztah k příro-
dě, těžko pochopí, co nás tak láká. Ale kde se
vzaly ty mylné názory, že se venku dějí
báhví jaké věci mezi chlapičci a děvčaty. Vždyť
matky pochopíte, když bude některá stát o to,
být s někým, nemůžeme jezdit takové dálky. Je
vám snad milejší, když vaše dcera se pěkně
oblékně, a jde si sednout do kavárny a večer
se celá unuděná vrátí domů? Jak takové dívky
obvykle dopadnou, nemusím však psát. Nebo máte
raději tuzexové dámičky? Věřte, že dívka toho
druhu, by mezi dobrými trampy neobstála. Asi
teď říkáte, no jo a co sousedovic Eva, ta
dopadla. Milá paní, ono tramp a tramp je rozdíl.
Vždyť i normálním všedním životě mezi svými
vněmými musíte rozlišovat dobré a špatné.
Záleží jen na vaší dceři, koho si vybere.
Vidíte, i moje matka resignovala, nejen to,

pochopila to nejdůležitější—proč vlastně jezdíme ven. Chceme neustále poznávat a objevovat něco nového. Chceme alespoň z části poznat něco drsného ze života, bojovat, rvát se, i když jen s přírodními živly. Vždyť my nechceme být neustále pěstovány jako nějaké vzácné květiny ve skleníku. Právě tohle nás láká, potom toužíme a jezdíme ven. A potom, člověk je venku takový jiný. Odhodí všední strojenost a přetvářku, která je někdy nutná k existenci člověka a je takový, jaký je. Právě zde je nejlepší možnost, poznat člověka. Proto nebráňte dcerám, jestli nají o tramping opravdový zájem a nebojte se o ně. Kluci jsou opravdoví kamarádi.

Katka - samotářka

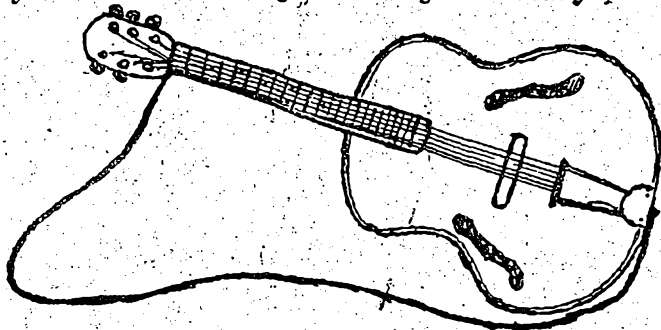
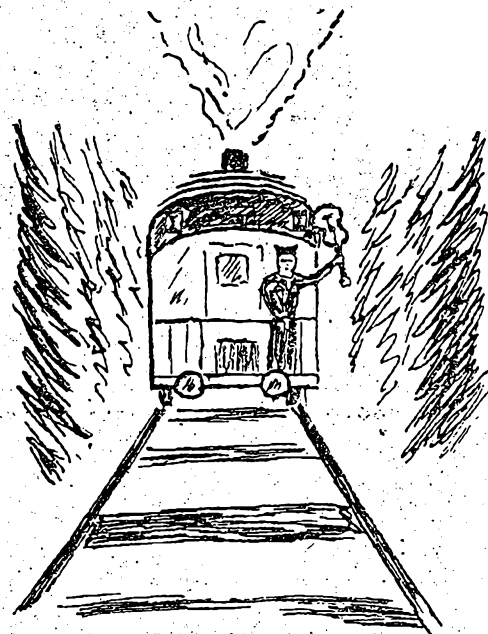
Ještě jednu písničku...

Poslední písnička se zazpívala a už chtěli jít. Ale přišel nápad, že ještě jednu písničku. A tak vyrazili po šesté. Ahoj, rozlehlo se vesnicí, při kteréž ozvěně vykoukl lid obecní z oken, a v duchu přepočítal stav kuru domácího. 40 minut cesty k nádraží. Do kopce, z kopce, s viaduktu hodit šutřík dolů do údolí, což je něco jako ahoj, pak kolem trati koukal vlak. Lidí před pokladnou bylo několik. A v pokladně nikdo. A tak lidé provadrováli se namíčili a šli do vlaku, stejně jako ti lidé ostatní. Do vagonu se však vrátila průvodčí - žena středních let, tvářích obtloustlých, což je známka dobrých prámí za zprávnou službu. A že neměli lístky, chtěla na každém 40 Kčs. Dva se zděsili a utíkali k pokladně zvedu. Výpravčí již v pokladně byl. Ale lístky neprodal, že prý jen 10 minut před odjezdem vlaku. A proč tedy v tu dobu v pokladně nebyl? A co ti ostatní lidé? Ti jsou také bez lístku. A v čekárně žádné takové oznámení není. Vždyť přece lístky dostali vždy.

A tak místo, co by těm vandrovníkům lístky prodali, hádali se na nádraží a přijel už i druhý vlak. A oni se pořád hádali - průvodčí s výpravčím. Mnoho lidu cestovního bylo s nimi. Konečně vyjeli. Oni bez lístku a vlak s 6 minutovým zpožděním. Prý kvůli nim. Stará česká škola. Jenže oni nebyli staří. Byli mladí a takové jednání se jim nelíbilo. A když přijeli do Tábora, čekali už ozbrojení strážci pořádku a odvedli si je do kanceláře. Neboť celá trať byla zpravena o "výbojném vlaku č. 1015".

Když je pak pustili, stačili na poslední chvíli koupit lístky a utíkat na další vlak. Oč milejší byla průvodčí v dalším vlaku. Ba i lidé kolem omládli, když poslouchali trampské písničky. Tak se zapomělo na příhodu s rozkřičenou průvodčí a schválným výpravčím i na to že vlak vyjel o 40 minut později.

Tak vída, co zavínila ještě jedna písnička navíc. Vlastně o tu nejde. Jde o vztahy mezi lidmi. To je zatím ještě velký problém. A o ten právě jde!

samotář Stanley a Petr

Nepozastavujte se!

Někteří lidé se pozastavují nad tím, potkají-li v sobotu nebo v neděli na nádraží nebo v přírodě trempa, který má u pasu nůž. Jede-li někdo na weekend, který hodlá strávit skutečně ve volné přírodě, ve stanu, pod širákem nebo ve srubu, pak je samozřejmě, že se na takový pobyt náležitě vypraví a opatří se vším, čeho bude potřebovat. A nikdo nemůže pochybovat o tom, že mezi nejpotřebnější nástroje patří důkladný nůž. Tremp jej používá na všechny ty nesčetné práce, které za něj nikdo nevykoná a kde by mu obyčejný kapesní nožík nestačil. Ten je snad dobrý, potřebujeme-li ořezat tužku, ale rázem by vypověděl službu jestliže bychom s ním chtěli otevřít konzervu, nebo vykonat kteroukoliv práci v přírodě. By toto je dobrý důkladný nůž, jež musí být neustále při ruce. A kde je pro něj vhodnější místo než u pasu? Nezasťavujte se tedy nad tím, uvidíte-li trempy, kteří mají u pasu nůž v pěkném koženém pouzdře. Není to přehnaná romantika ani prázdná parádička. Dobrý nůž je stejně potřebný jako dobré boty.

Bambus a Uhry - S.T.O. Loumrah

K ČLÁNKU "POTLACH" OD DĚTKA

/z West Star/

Pozastavil jsem se nad pasimismem, s jakým nahlížíš na další v voj trampingu. Děláš si hlavu z toho, že stále přibývá tramských osad. Nemyslíš, že je to dobře?

Bojíš se o osud trampingu. Spí klidně a sladce. To, co tě trápí, trápilo již naše předchůdce. To bylo, je a bude. Když se tak před pěti lety začaly rojit osady jak houby po dešti, také nás to na čas vyvedlo z míry a vidíš, pět let je pryč a tramping zůstal stejný jako dříve. A vůbec nehraje roli, zda je o osadu více či méně zrovna tak jako to, co tomu říkají padouři.

Tramskému hnutí nemůže uškodit nějaká tramská osada zrovna tak, jako deset padourů.

Lobo, Trappers-Plzeň

Seřifové pleměnských osad!

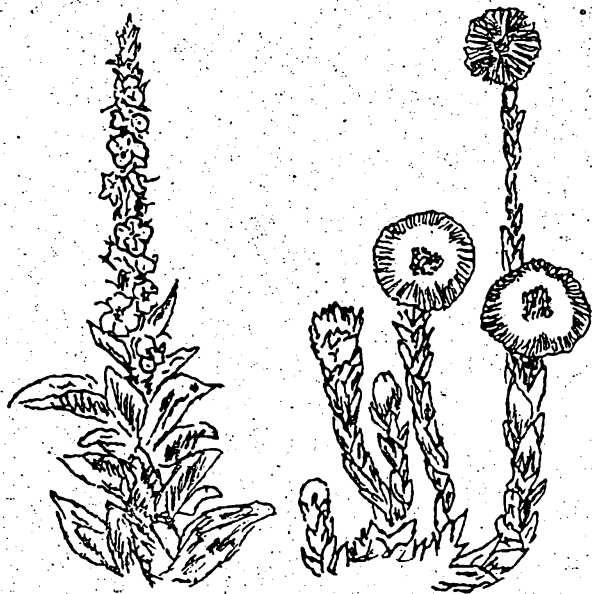
Zveme vás na poradu ve středu 26. října v 16 hodin do klubu "Dominik". Budou se projednávat některé problémy, týkající se trampingu. Upozorněte i osady, které Tuláka měctou.

Ahoj! Redakce

Lesní moudrost

Při spaní pod širákem se často stane, že se nastudíte a dostanete kašel. Je to otrava, když si nemůžete ani zaspívat s kamarády, protože vás škrábe v krku. A přece máte lék kolem sebe v přírodě. Na jaře je nejúčinnější odvar z podběle. V dubnu se sbírají a suší květy, koncem jara i první spodní listy, chojí se suší a varí se z nich čaj.

V létě a na podzim se na kašel sbírají lístky květu divizny /jen to žluté/. Nesmíte si pěst diviznu malokvětou s diviznou černou /rozlišujeme podle barvy tyčinek uvnitř květu/. Černá divizna má fialové tyčinky a nesbírá se. Ostatní má tyčinky bílé. Z divizny je výborný čaj. Protože divizna má až 11 % cukru, čaj není nutno sladit.

Lišák - T. O. Zlaté Slunce

Jede cowboy (íček)

Stalo se mi o prázdninách v Čimicích, že jsem se setkal s partou tří hochů. Na první pohled na nich nebylo nic zvláštního, tedy dokud jsem je neviděl odzadu. Ti hoši, jinak nasadě oděni, měli na kapsách texasek našité DOMOVENKY ! Když jsem v údivu přišel blíž, podařilo se mi přečíst hrký nápis " T. O. ARIZONA ". Myslím, že domovenka je věcí pro trampa namixálně posvátnou, a že se až dosud nevyskytl případ, že by jí někdo nosil na své " ložní zědi " a k tomu na texaskách. Mě to taky dalo ránu do brady. Ukázal jsem to nenápadně dvěma kamarádům a pak jsme se oněch hochů otázali, proč to tam nosí a doporučili jsme jim, aby to okamžitě odpárali. Největší z hochů se smohl pouze na chabou a málo inteligentní výmluvu, že prý už jim to tem přišli v krámě, co měli ty texasky ušít. Pak se překotně vzdálili jako koyoti. Měli jsme chuť ty zbabelce chytit a domovenky jim odpárat třeba násilím. Ale byla pouť, všude plno lidí a nechtěli jsme dělat výtržnosti. Ale co říkáte, nebylo by dobré v rozhovorech s podobnými " taky trampy " přece jen více používat ručních argumentů ? Přesvědčování nepomůže ! Máte mozky, uvažujte a napište nám : JAK VYŘEŠIT PROBLÉM KOVBOJÍČEK JEDNOU PROVĚZDY ! ? .

Lišák T. O. ZLATÉ SLUNCE

Imějeme se

Stojí parta trampů u zříceniny hradu. V tom povídá jeden šerifovi : " Pojďme honem pryč, nebo to bude na nás ! "

Sedí kamarád Moskyt na skále. Přibíhá k němu pard z osady a volá : " Moskyte zabila se ti manželka. " Moskyt nic. " Člověče, tobě se zabije manželka a s tebou to ani nehne ? Já se nemůžu smát jásem rozpraskaný pysky. "

" Šerife, ten dnešní zajíc měl docela jinou chuť než ten včera. " Vždyť ti říkám, že mezi psem a kočkou je velký rozdíl. "

" Kamaráde, jsi zamazanej na nose. " ,, To je fuk já stejně dneska nejsem ve své kůži. "

Jede běloch na kole kanonem. Z hora ho pozoruje indián a říká si : " Uf, bílá tvář bejt vůl, ona sedí a jde. "

KENO,
JESTLI SEMĚ HNED
NEPVŤIŠ, TAK TĚ PRÁSTIM TOU SEKEROU
DO HLAVY !

Pro vnitřní potřebu trampských osad. Řídí redakční rada - zodpovídá K. Růžička, Plzeň 18, Věžnická 149 / Lišák - T. O. Zlaté Slunce / Vydává klub mládeže "Dominik" v Plzni, Dominikánská 3. P. - L. 01120